

Antidogma - Az eladósodás globális örvénye

2015 június 28. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

nincs értékelve

Még

Mérték

A tavalyi évet minden bizonnyal „a vég kezdeteként” fogják számon tartani a globális központi bankrendszer történetében, ami pedig utána jön, az a következő? válság fokozatos kibontakozása lesz, valószínűleg az általunk ismert bankrendszer összeomlásával.

Ez utóbbi fejlemény viszont nagyon lassan fog bekövetkezni, mert a központi bankok és a politikai elitiek foggal-körömmel ragaszkodnak a jelenlegi status quo fenntartásához, még ha ez adott esetben törvényteleniségekkel (a bankszámlák befagyasztása) vagy a piacok bezárásával jár is (amire már volt precedens az első világháború alatt Amerikában). A világ több mint két évi bruttó össztermését emésztene fel adósságának törlesztése, ez derül ki a világ legnagyobb vezetési tanácsadó cége, a McKinsey 2015 februárjában közzétett Adósság és (nem sok) tőkeáttétel-csökkenés című tanulmányából, amely megállapítja, hogy a világ teljes adóssága immár eléri a – történelmi rekordnak számító – 199 ezer milliárd dollárt, vagyis személyenként 28 ezret. 2007-ben ez az összeg még „csak” 142 ezer milliárd volt, vagyis momentán sokkal rosszabb a helyzet, mint a legutóbbi pénzügyi világválság kirobbanását megelőző évben.

Amikor az orbitális mértékű eladósodás kerül szóba, először mindig az Egyesült Államokat említik, és jó okkal: Samu bácsi országának (hivatalos, vagyis erősen „sminkel”) adóssága eléri a 18 ezer milliárd dollárt, míg az utolsó recesszió előtt „alig” kilencezer-milliárd volt. A McKinsey-jelentés szerint azonban időközben a világ többi nagy gazdasága is felvette az amerikai tempót.

„Hét évvel a globális hitelbuborék kidurranása után, amely a legnagyobb pénzügyi válságot okozta a harmincas évek Nagy Pangása óta, az adósság folyamatosan nő, olyannyira, hogy „a kormányzati adósság egyes országokban fenntarthatatlanul magas”. 2007 óta ennek szintje 25 ezer milliárd dollárral növekedett. Ráadásul a háztartások adóssága is új csúcspontot dönt, és csak a válság által leginkább sújtott (core crisis countries) Írországon, Spanyolországon, Egyesült Királyságon és Egyesült Államokon mérséklődött valamelyest, miközben sok más országban a háztartások jövedelemhez viszonyított eladósodása tovább nőtt, és egyes esetekben meghaladja a 2008 előtti csúcshatárokat. Még az olyan fejlett gazdaságokban is, mint Ausztrália, Kanada, Dánia, Svédország és Hollandia. „Valójában az eladósodásuk csökkentése helyett ma az összes nagy gazdaságnak magasabb a GDP-jéhez viszonyított adósságszintje, mint 2007-ben. (...) Ez újabb kockázatokat jelent a pénzügyi stabilitásra, és aláaknázza a világ gazdasági növekedését.”

Legmelegebb, hogy az eladósodás Kínában növekedett legjobban, és 2007 óta gyakorlatilag megnégyszereződött, tavaly év közepéig 28 ezer milliárd dollárra emelkedve. Kína adóssága jelenleg a GDP-je 282 százalékát képviseli, amely a jelentés szerint kezelhető szint, de mégis meghaladja az olyan fejlett országokét, mint Németország vagy az Egyesült Államok. (Független források szerint az USA teljes adósságállománya

valójában meghaladja a 60 ezer milliárd dollárt. Arról nem is beszélve, hogy a kínai GDP szerkezete sokkal egészségesebb, mint az amerikaié. Az Egyesült Államok GDP-jében ugyanis a fogyasztás már 2008-ban is 72 százalékot képviselt, szemben a 10 évvel korábbi 67 százalékkal, és ez az arány mára tovább nőtt, míg a kínai GDP-ben a fogyasztás aránya 2008-ban alig 30 százalékot ért el és csökkenő tendenciát mutat.)

Mindebből világossá válik, hogy a viszonylagos stabilitást, amelyet az utóbbi néhány évben tapasztaltunk, csak a fedezetlen pénznyomtatással kreált kölcsönök révén lehetett fenntartani. Márpedig csak egy félkegyelmű nem képes észrevenni, hogy éppen egy óriási pénzügyi buborék képződésének vagyunk a tanúi, amely elkerülhetetlenül arra ítéltetett, hogy előbb vagy utóbb kidurranjon. Claus Vogt német bankmenedzser, a *The Global Debt Trap: How to Escape the Danger and Build a Fortune* (A globális adósságcsapda: hogyan meneküljünk meg a veszélytől és építsünk vagyont, 2010) c. nemzetközi bestseller társszerzője szerint „*a jelenlegi helyzet rosszabb, mint 2000-ben vagy 2007-ben volt, és a nullához közeli kamatszintekkel a központi bankok már kimerítették a munícióikat. Ráadásul a teljes eladósodás, különösen a kormányoké, jóval magasabb, mint valaha. Amikor a Fed, az EKB és a hasonló intézmények elkezdnek majd eltérni, tömeges kivonulásra fog sor kerülni a részvény- és kötvénypiacokról. Azt gondolom, hogy nagyon közel vagyunk a pénzügyi történelem e kulcspillanatához.*”

A tőzsdék azonban folytatják szárnyalásukat, és olyan internetes cégek, amelyek tíz éve még nem is léteztek, állítólag dollármilliárdokat érnek, noha gyakran nem is termelnek hasznot. Napjainkban a Wall Street még azokat a vállalkozásokat is értékeli, amelyek rendszeresen veszteségesek – ezzel is egyértelművé téve a jelenlegi pénzügyi rendszer zsigeri csalárdságát. Mert az igazság az, hogy a „csúdhöz túl nagy” (too big to fail) bankok ma még nagyobbak, mint valaha, és az USA-ban most az öt legnagyobb bank birtokolja az összes banktőke több mint felét.

Hogy még súlyosabb legyen a helyzet, a Warren Buffett nagybefektető által egykor „*tömegpusztító fegyvereknek*” nevezett származékos termékeket (derivatívákat) már több mint 700 ezer milliárd dollárra taksálják (legalábbis papíron), 200 ezer milliárddal többre, mint 2007-ben, amikor megingatták a globális pénzügyi rendszert. Ma a derivatívakereskedelem mérete tízszer nagyobb, mint az egész világ gazdaság!

A soron következő válság tehát egész egyszerűen túl nagy lesz ahhoz, hogy az amerikai kormány kezelni tudja azt. 2008-ban a Fednek kellett megmentenie a bankokat, de most már magát a Fedet kellene megmenteni (Addison Wiggin, *America's Spooky New „Money”*, agorafinancial.com). Ugyanakkor az amerikai munkanélküliség valóságos szintje eléri a 23 százalékot, ami társadalmi összeomlást okozhat. James Rickards pénzügyi kommentátor és bestselleríró frappáns megfogalmazása szerint „*a Fed és a Pénzügyminisztérium jelenti a legnagyobb fenyegetést a nemzetbiztonságra nézve, nem az al-Kaida*” (moneymorning.com/jim-rickards-coming-great-depression). Az USA ma már nem a világ legnagyobb gazdasága, hanem a legnagyobb rizikófaktora.

www.demokrata.hu - Gazdag István

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló